

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 5C/254/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3614203587
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Blašková
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2015:3614203587.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske v konaní pred sudkyňou JUDr. Alenou Blaškovou v právnej veci navrhovateľa UK Profit, spol. s r.o., IČO: 35 937 815, so sídlom v Nitre, Hornočermánska 797/59, zastúpeného advokátom JUDr. Ivanou Zmekovou, so sídlom v Bratislave, Zámocká 30, proti odporcovi G. W., K.. XX.XX.XXXX, O. V., Y.. X. XXX/X, o zaplatenie 718,81 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

Súd odporcyni náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 11.06.2014 doručil právny predchodca navrhovateľa spoločnosť DPS financial consulting, s.r.o. tunajšiemu súdu návrh na začatie konania zo dňa 02.06.2014, ktorým sa voči odporcovi domáhal zaplatenia sumy 718,81 € s úrokom z omeškania vo výške 92,24 € a úrokom z omeškania vo výške 5,50% ročne zo sumy 718,81 € od 28.09.2013 do zaplatenia a náhrady trov konania. V návrhu uviedol, že odporca uzavrel s právnym predchodcom navrhovateľa - Slovenskou sporiteľňou, a.s. Zmluvu o kreditnej karte, predmetom ktorej bolo vydanie elektronickej kreditnej karty VISA Classic s celkovým úverovým rámcom 20.000 Sk (663,88 €). Odporca využil možnosť čerpať úverový rámec, avšak podmienky pre splácanie riadne nedodrжал a dostal sa so splácaním dlhu do omeškania. Veriteľ preto odstúpil od zmluvy s účinnosťou ku dňu 31.10.2010. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0935/2013/CE zo dňa 27.09.2013 postúpila Slovenská sporiteľňa, a.s. ako postupca na navrhovateľa DPS financial consulting, s.r.o. ako postupníka pohľadávku zo zmluvy. Po postúpení pohľadávky nebola na úhradu záväzku vzniknutého na základe zmluvy poukázaná žiadna platba. Pohľadávka navrhovateľa, ktorá je predmetom žaloby, predstavuje dlh odporcu v celkovej sume 811,05 €, ktorá pozostáva z istiny vo výške 718,81 € a úroky z omeškania vo výške 92,24 € vyčíslené ku dňu postúpenia pohľadávky. Navrhovateľ si uplatňuje aj zákonný úrok z omeškania vo výške 5,5% ročne zo sumy 718,81 € od 28.09.2013 do zaplatenia.

V prejednávanej veci súd podľa § 115a ods. 2 O.s.p. vyhlásil rozsudok bez nariadenia pojednávania, pretože podľa názoru súdu bolo možné vo veci rozhodnúť len na základe listinných dôkazov predložených navrhovateľom a ide o tzv. drobný spor (§ 200ea ods. 1 O.s.p.). Podľa § 156 ods. 3 O.s.p., miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil súd na svojej úradnej tabuli dňa 21.04.2015 (č.l. 63 spisu).

Súd vykonal nasledujúce dokazovanie obsahom spisu:

Z návrhu na uzatvorenie zmluvy o kreditnej karte zo dňa 12.08.2008 (č.l. 7-9 spisu, ďalej len "zmluva") súd zistil, že odporca požiadal navrhovateľa o vydanie kreditnej karty s celkovým úverovým rámcom 20.000 Sk (663,88 €), ktorý sa zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach.

Z odstúpenia od zmluvy o kreditnej karte zo dňa 22.10.2010 (č.l. 10 spisu) súd zistil, že právny predchodca navrhovateľa odstúpil od zmluvy s účinnosťou od 31.10.2010 a odporcu vyzval na úhradu nesplatennej pohľadávky v sume 760,47 €.

Zo zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0935/2013/CE zo dňa 27.09.2013 (č.l. 11 - 21 spisu) súd zistil, že Slovenská sporiteľňa postúpila pohľadávku zo zmluvy na spoločnosť DPS financial consulting, s.r.o.

Z uznesenia tunajšieho súdu č.k. 5C/254/2014-60 zo dňa 13.02.2015 súd zistil, že súd pripustil zmenu účastníka konania na strane navrhovateľa tak, že namiesto spoločnosti DPS financial consulting, s.r.o. sa novým navrhovateľom stala spoločnosť UK Profit, spol. s r.o., uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 13.03.2015.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 52 ods. 1 a 2 prvá veta Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzaviera dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 2 písm. a), b) zákona č. 258/2001 Z.z., o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme, b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa účinného od 01.05.2014, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

V prejednávanej veci dospel súd po vykonanom dokazovaní k záveru, že návrh navrhovateľa nie je dôvodný.

Súd mal preukázané, že odporca požiadal navrhovateľa o vydanie kreditnej karty s celkovým úverovým rámcom 20.000 Sk (663,88 €), ktorý sa zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach.

V zmysle ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 01.05.2014 orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy ex offo prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával. Nakoľko uvedený predpis neobsahuje prechodné ustanovenia k tejto úprave účinnej od 01.05.2014 a ide o procesný predpis, použije sa ustanovenie aj na záväzkové vzťahy, ktoré vznikli pred účinnosťou tohto zákona.

V konaní bolo preto potrebné ex offo najskôr posúdiť, či nárok uplatnený navrhovateľom, nie je premlčaný.

I keď zmluva o úvere predstavuje tzv. absolútny obchodný záväzkový vzťah (§ 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka), predmetná zmluva je súčasne spotrebiteľskou zmluvou a na odporcu je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa, pretože pri jej uzavieraní nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, teda na právny vzťah založený zmluvou o úvere je potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka) a zákona o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z., a to cez odkaz podľa ustanovenia § 1 ods. 2 druhá veta Obchodného zákonníka. Podľa názoru súdu uvedený záver vyplýva zo skutočnosti, že tzv. spotrebiteľské zmluvy (i keď sú upravené v Občianskom zákonníku) nepredstavujú osobitný zmluvný typ aplikovateľný len na občianskoprávne vzťahy, naopak príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka je potrebné aplikovať na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ bez ohľadu na to, či ide o občianskoprávny alebo obchodnoprávny vzťah (vyplýva to najmä z toho, že ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách sú systematicky zaradené vo všeobecnej časti Občianskeho zákonníka a teda nepredstavujú osobitný zmluvný typ zo záväzkovej časti). Preto na právny vzťah navrhovateľa a odporcu založený zmluvou o úvere aplikoval súd ustanovenia Obchodného zákonníka (čo sa týka konkrétnych práv a povinností) ako aj ustanovenia Občianskeho zákonníka (týkajúce sa spotrebiteľa a spotrebiteľských zmlúv). Na tento právny vzťah je potrebné aplikovať aj ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak je to pre spotrebiteľa priaznivejšie. Pre odporcu ako spotrebiteľa je nepochybne výhodnejšia právna úprava premlčania podľa Občianskeho zákonníka, pretože zakotvuje kratšiu (trojročnú) premlčaciu dobu oproti úprave premlčania v Obchodnom zákonníku. Záver o aplikácii ustanovení Občianskeho zákonníka o premlčaní na prejednanú vec plyní podľa názoru súdu z ustanovenia § 266 ods. 5 Obchodného zákonníka, ako aj z ustanovení Občianskeho zákonníka, ktoré ukladá na právny vzťah, ktorého účastníkom je spotrebiteľ, aplikovať tie ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú pre spotrebiteľa priaznivejšie.

V judikatúre bol prijatý záver, že v prípade občianskoprávneho vzťahu nemôže spotrebiteľ dojednať aplikáciu Obchodného zákonníka, ktorého aplikácia je pre spotrebiteľa nepriaznivejšia (porovnaj rozsudok NS SR sp. zn. 5MCdo/20/2009 zo dňa 25.01.2011). Preto musí podľa názoru súdu platiť aj naopak, že samotným uzavretím zmluvy o úvere ako obchodného záväzkového vzťahu podľa Obchodného zákonníka, ktorého obsah nemohol spotrebiteľ vopred ovplyvniť, sa nemôže tento vzdať výhodnejšej právnej úpravy premlčania podľa Občianskeho zákonníka. Z uvedeného právneho názoru

súd v prejednávanej veci pri rozhodovaní vychádzal (odhliadnuc od uvedeného by právo na zaplatenie dlžnej sumy bolo zjavne premlčané aj podľa Obchodného zákonníka).

Z hľadiska prejednávanej veci si odporca neplnil riadne svoje povinnosti, preto navrhovateľ odstúpil od zmluvy ku dňu 31.10.2010, čo je okamih rozhodujúci pre začiatok plynutia trojročnej premlčacej doby podľa § 103 Občianskeho zákonníka. Trojročná premlčacia doba na uplatnenie dlžnej sumy navrhovateľom na súd márne uplynula dňa 31.10.2013. Preto keď konanie v prejednávanej veci začalo dňa 11.06.2014 doručením návrhu na súd (§ 82 ods. 1 O.s.p.), bolo to až po uplynutí premlčacej doby na uplatnenie tohto nároku.

Keďže nárok navrhovateľa je premlčaný, súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol.

O náhrade trov konania odporcu súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p, podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Odporca bol v konaní v plnom rozsahu úspešný, preto by mu patrila náhrada trov konania. Súd mu však náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si náhradu trov konania neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne, a to písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 204 ods. 1 prvá veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., t.j.

1. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
3. účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
4. v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
5. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
6. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
7. rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát
8. súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav
9. sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali
10. bol odvolacím súdom schválený zmier

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.), t.j.
1. sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
  2. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej
  3. odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.,
  4. ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).